JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
16 päivänä syyskuuta 1997 *

1. Komissio hakee nyt käsiteltävässä asiassa yhteisöjen tuomioistuimessa muutosta yhdistetyissä asioissa T-163/94 ja T-165/94, NTN Corporation (jäljempänä NTN) ja Koyo Seiko Co. Ltd (jäljempänä Koyo Seiko) vastaan neuvosto, 2.5.1995 annettuun yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon, [1] jolla kumottiin neuvoston asetuksen N:o 2849/92 (jäljempänä riidanalainen asetus) [2] 1 artikla.

2. Kyseessä on ensimmäinen tuomio, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut polkumyynnin osalta sen jälkeen, kun polkumyyntiä koskevat asiat siirrettiin sen toimivaltaan, [3] ja tämä on ensimmäinen kerta, kun yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään antamaan tästä aiheesta ratkaisu EY:n perustamissopimuksen 168 a artiklan perusteella.

3. Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään lähinnä täsmentämään, onko polkumyynnillä tuodun tuotteen luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen yhteisön vakiintuneelle tuotannolle aiheutuneen "vahingon" tai "vahingon uhan" käsite samansisältöinen uudelleentarkastelussa [4] ja alkuperäisessä tutkimuksessa [5] ja onko sitä siis arvioitava niissä samalla tavalla. On siis toisin sanoen ratkaistava, onko vahingon olemassaolo näytettävä näissä molemmissa tapauksissa toteen edellä mainitun asetuksen N:o 2423/88 (jäljempänä perusasetus) 4 artiklan 1 kohdassa määritellyin perustein.

4. Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään toissijaisesti selvittämään, aiheuttaako se, että tutkimuksen suorittaminen kestää pidemmän ajan kuin perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdassa säädetyn määräajan, *välttämättä* riidanalaisen asetuksen kumoamisen.

5. Esiteltyäni asiaa koskevat oikeussäännöt, tosiseikat ja käsittelyvaiheet (I), tutkin valituksen tutkittavaksi ottamista koskevan kysymyksen (II). Tämän jälkeen tutkin peräkkäin valittajan esittämän ensimmäisen

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — Kok. 1995, s. II-1381 (jäljempänä valituksenalainen tuomio).

2 — Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 1739/85 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin muuttamisesta 28 päivänä syyskuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2849/92 (EYVL 1992, L 286, s. 2) sekä kyseisen asetuksen oikaisu (EYVL 1993, L 72, s. 36).

3 — Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom muuttamisesta tehdyn päätöksen 93/350/Euratom, EHTY, ETY muuttamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 tehty neuvoston päätös 94/149/EHTY, EY (EYVL L 66, s. 29).

4 — Polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL 1988, L 209, s. 1) 14 ja 15 artiklassa kuvattu menettely, sellaisena kuin kyseinen asetus on muutettuna polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), joka on sittemmin tullut voimaan.

5 — Asetuksen N:o 2423/88 7 artikla.

valitusperusteen ja syyt, joiden vuoksi katson, ettei ole tarpeen tutkia toista valitusperustetta ennen valituksen hylkäämistä koskevan ehdotuksen antamista (III). Päätän esitykseni käsittelemällä oikeudenkäyntikuluja koskevan kysymyksen (IV).

I Asiaa koskevat oikeussäännöt, tosiseikat ja käsittelyvaiheet

Asiaa koskevat oikeussäännöt

6. Ennen polkumyyntiä koskevien yhteisön asetusten asian kannalta merkityksellisten säännösten tarkastelua on hyödyllistä käydä läpi niiden oikeudellinen perusta ja yleinen rakenne.

Yhteisön yhteisen kauppapolitiikan perusta

7. Asetus N:o 2423/88 on annettu perustamissopimuksen 113 artiklan perusteella, [6] joka sisältyy yhteistä kauppapolitiikkaa koskevaan VII osastoon, ja niiden kansainvälisten sopimusten mukaisesti, joihin yhteisö on liittynyt, erityisesti tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (jäljempänä GATT) ja GATT:n 6 artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (jäljempänä polkumyynnin ehkäisemistä koskeva koodi) mukaisesti. [7]

8. Perustamissopimuksen 113 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa: "Yhteinen kauppapolitiikka perustuu yhtenäisiin periaatteisiin etenkin —— kauppaa suojaavissa toimenpiteissä, kuten polkumyynti- ja tukipalkkiotapauksissa toteutettavissa toimenpiteissä."

9. Perustamissopimuksen 110 artiklan ensimmäisessä kohdassa vahvistetaan kuitenkin rajat harkintavallalle, joka yhteisön toimielimillä on käytettävissään niiden kehittäessä yhteistä kauppapolitiikkaa ja erityisesti soveltaessa kauppaa suojaavia toimenpiteitä, ja siinä määrätään seuraavaa: "Jäsenvaltiot pyrkivät keskinäisen tulliliiton perustamisella edistämään yhteisen edun mukaisesti maailmankaupan sopusointuista kehitystä, kansainvälisen kaupan rajoitusten asteittaista poistamista sekä tulliesteiden purkamista."

6 — Toinen perustelukappale.

7 — Vuosien 1973—1979 kauppaneuvotteluista johtuvien monenvälisten sopimusten tekemisestä 10 päivänä joulukuuta 1979 tehty neuvoston päätös 80/271/ETY (EYVL 1980, L 71, s. 1 ja 90). Kyseinen päätös korvattiin Uruguayn kierroksen (1986—1994) monenvälisiä neuvotteluja koskevien sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön nimissä sen toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1). Uusi sopimus vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta on myös tehty (EYVL L 336, s. 103).

Kyseisestä määräyksestä käy ilmi, ettei turvautuminen kauppaa suojaaviin toimenpiteisiin saa *perusteettomasti* vaikeuttaa kansainvälistä kauppaa.

10. Vaikka yhteisöjen tuomioistuin on myös vakiintuneesti katsonut, että koska toimielimet joutuvat yhteisen kauppapolitiikan ja erityisesti kauppaa suojaavien toimenpiteiden osalta tutkimaan monitahoisia taloudellisia seikkoja, [8] yhteisön lainsäätäjällä on *laaja harkintavalta* [9] sen arvioidessa muun muassa polkumyyntimarginaalia, [10] vahinkoa tai vahingon uhkaa [11] sekä sen määritellessä ajanjaksoa, joka on otettava huomioon todettaessa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä aiheutunut vahinko, [12] se on kuitenkin asettanut harkintavallalle tietyt rajat.

11. Niinpä tuomioista, jotka yhteisöjen tuomioistuin antoi ennen polkumyyntiä koskevien asioiden siirtämistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivaltaan, käy ilmi, että yhteisöjen tuomioistuin pyrkii valvoessaan kyseisen harkintavallan käyttöä selvittämään, että kyseisissä yhteisön säännöksissä ja määräyksissä myönnettyjä menettelyllisiä takeita on noudatettu, [13] että aineellisesti paikkansapitävät tosiseikat on otettu huomioon, [14] ettei tosiseikkoja arvioitaessa ole tehty ilmeisiä virheitä, [15] ettei mitään olennaista seikkaa ole jätetty huomiotta [16] ja etteivät toimielimet ole sisällyttäneet perusteluihinsa sellaisia seikkoja, jotka täyttäisivät harkintavallan väärinkäytön tai olennaisten menettelymääräysten rikkomisen tunnusmerkit. [17]

12. Polkumyynnin vastaisessa yhteisön lainsäädännössä on myös noudatettava sitoumuksia, jotka yhteisö on antanut GATT:n ja GATT-sopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen yhteydessä. Koska nämä sopimukset sitovat yhteisöä, se ei voi antaa sellaisia polkumyynnin vastaisia sääntöjä eikä ryhtyä sellaisiin polkumyynnin vastaisiin toimenpiteisiin, jotka ovat ristiriidassa kyseisten sopimusten kanssa, koska muussa tapauksessa se saattaisi joutua toimenpiteistään kansainvälisoikeudelliseen vastuuseen.

13. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muistuttanut, [18] yhteisöjen tuomioistuin on erityisesti edellä mainitussa asiassa Nakajima vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa [19] todennut, että yhteisön lainsäädäntöä on tulkittava GATT:n VI artiklan ja polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin mukaisesti.

8 — Ks. mm. asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991 (Kok. 1991, s. I-2069, 86 ja 87 kohta).

9 — Ks. mm. asia C-121/86, Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliakon ym. v. neuvosto, tuomio 28.11.1989 (Kok. 1989, s. 3919, 8 kohta).

10 — Ks. mm. asia 240/84, Toyo ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987 (Kok. 1987, s. 1809, 13 ja 14 kohta).

11 — Ks. mm. yhdistetyt asiat C-320/86 ja C-188/87, Stanko France v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990 (Kok. 1990, s. I-3013).

12 — Ks. mm. em. asia Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliakon ym. v. neuvosto, tuomion 20 kohta.

13 — Edellisessä alaviitteessä mainitun tuomion 8 kohta.

14 — Ks. mm. asia 191/82, Fediol v. komissio, tuomio 4.10.1983 (Kok. 1983, s. 2913, 26 kohta).

15 — Ks. mm. em. asia Toyo ym. v. neuvosto, tuomion 21—24 kohta.

16 — Ks. mm. asia 187/85, Fediol v. komissio, tuomio 14.7.1988 (Kok. 1988, s. 4155, 6 kohta).

17 — Ks. mm. asia 264/82, Timex v. neuvosto ja komissio, tuomio 20.3.1985 (Kok. 1985, s. 849, 30 ja 31 kohta).

18 — Valituksenalaisen tuomion 65 kohta.

19 — Tuomion 30—32 kohta.

14. GATT:n VI artiklan mukaan polkumyyntiä ei voida hyväksyä, jos siitä aiheutuu vahinkoa tai uhkaa aiheutua vahinkoa tuontimaan jollekin tuotannonalalle.

15. Polkumyynnin ehkäisemistä koskevassa koodissa annetaan hyödyllisiä täsmennyksiä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

16. Sen 2 artiklan 1 kohdassa määrätään, että "tämän koodin tarkoittamassa mielessä tuotetta on katsottava myytävän polkumyynnillä, toisin sanoen saatettavan kaupaksi toiseen maahan normaaliarvoansa alempaan hintaan, mikäli maasta toiseen viedyn tuotteen vientihinta on alempi kuin tavallisessa kaupankäynnissä sovellettu samanlaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta silloin, kun tuote on tarkoitettu vientimaan kulutusta varten".

17. Polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin 2 artiklan 2 kohdassa määrätään, että "sanonnan 'samanlainen tuote' on tulkittava tarkoittavan tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote tai, sellaisen tuotteen puuttuessa, muu tuote, jolla, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, on kysymyksessä olevan tuotteen ominaispiirteitä läheisesti muistuttavia piirteitä".

18. Polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin 3 artiklassa mainitaan perusteet, jotka on otettava huomioon määriteltäessä vahingon käsitteen sisältöä. Palaan tähän myöhemmin.

19. Polkumyynnin ehkäisemistä koskevassa koodissa käsitellään myös tuotannonalan määritelmää, menettelyn kulkua sekä sen päättämistä.

Asiaa koskevat yhteisön asetukset

a) Perusasetus N:o 2423/88

20. Perusasetuksen tarkoituksena [20] on nivouttaa yhteisön sisällä GATT:ssa sovitut uudet suuntaukset ja hyödyntää kokemusta, joka yhteisön toimielimillä on aikaisemman polkumyynnin vastaisen yhteisön lainsäädännön soveltamisesta. [21]

20 — Toinen ja kolmas perustelukappale.

21 — Polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23 päivänä heinäkuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2176/84 (EYVL L 201, s. 1).

21. Perusasetuksen tavoitteita ovat yhtäältä tiettyjen käsitteiden esittäminen selkeästi ja yksityiskohtaisesti [22] ja toisaalta polkumyyntitullien määräämiseen johtavaan menettelyyn liittyvien tiettyjen näkökohtien esittäminen. [23]

22. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään periaatteesta, jonka mukaan polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jonka "luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheutuu vahinkoa".

23. Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa luetellaan tekijät, joilla on merkitystä arvioitaessa, onko yhteisön vakiintuneelle tuotannolle aiheutunut vakavaa vahinkoa taikka uhkaako yhteisön tuotantoa tällainen vahinko taikka onko tämän tuotannon vakiintuminen merkittävästi hidastunut.

24. Perusasetuksen 5 artiklan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka yhteenliittymä, joka toimii yhteisön tuottajan puolesta ja joka katsoo polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin aiheuttavan tai uhkaavan aiheuttaa vahinkoa toiminnalleen, voi toimittaa kirjallisen valituksen komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka toimittaa sen komissiolle. Valituksessa on oltava riittävä näyttö polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvasta tuonnista sekä siitä aiheutuvasta vahingosta.

25. Perusasetuksen 6 artiklan 4 kohdan mukaan neuvoa-antavassa komiteassa, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja komission edustajasta, voidaan järjestää kuulemisia. Kuulemiset voivat koskea polkumyynnin, vahingon sekä polkumyynnin ja vahingon välisen syy-yhteyden olemassaoloa tai toteutettavia toimenpiteitä.

26. Perusasetuksen 7 artikla koskee komission suorittamaa tutkimusta eli siihen liittyviä muodollisia seikkoja ja sen sisältöä. Tutkimus on *tavallisesti* lopetettava vuoden kuluessa menettelyn aloittamisesta. Perusasetuksen 8 artiklan säännöksissä mahdollistetaan asianosaisten komissiolle tutkimuksen kuluessa antamien ja luottamuksellisiksi luokittelemien tietojen käsittely luottamuksellisina.

27. Komissio voi alustavan tarkastelun päätyttyä määrätä väliaikaisia tulleja, jotka ovat voimassa enintään neljä kuukautta (11 artikla).

28. Menettely voidaan päättää joko sen vuoksi, etteivät suojatoimenpiteet ole tarpeen (9 artikla), tai sen vuoksi, että osapuolet ovat

22 — Neljäs ja yhdeksäs perustelukappale.

23 — Kymmenes perustelukappale ja sitä seuraavat perustelukappaleet.

hyväksyneet sitoumuksia (10 artikla), tai jos lopulliset tullit on määrätty (12 artikla).

29. Perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaan asetuksia, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, voidaan tarkastella uudelleen sen osapuolen pyynnöstä, jonka etua asia koskee ja joka esittää "riittävän näytön olosuhteiden muuttumisesta niin, että uudelleentarkastelu on perusteltua, ja jos vähintään vuosi on kulunut siitä, kun tutkimus on saatettu päätökseen". Perusasetuksen 14 artiklan 2 kohdassa säädetään, että "jos kuulemisten jälkeen vaikuttaa siltä, että uudelleentarkastelu on tarpeen, tutkimus aloitetaan uudelleen 7 artiklan mukaisesti, jos olosuhteet sitä edellyttävät".

30. Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, että polkumyyntitullit ja sitoumukset raukeavat viiden vuoden määräajassa siitä, kun ne ovat tulleet voimaan. Saman artiklan 3 kohdassa säädetään kuitenkin, että "jos asianosainen, jonka etua asia koskee, osoittaa, että toimenpiteen päättyminen aiheuttaisi uudelleen vahinkoa tai vahingon uhan, komissio julkaisee kuulemisten jälkeen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen aikomuksestaan tarkastella toimenpidettä uudelleen".

b) Riidanalainen asetus N:o 2849/92

31. Riidanalaisella asetuksella, joka tuli voimaan 2.10.1992, tarkastellaan uudelleen neuvoston asetuksella N:o 1739/85 [24] käyttöön otettuja, Japanista peräisin olevia rullalaakereita koskevia lopullisia polkumyyntitulleja perusasetuksen 14 ja 15 artiklan perusteella. Asetuksella N:o 1739/85 oli otettu käyttöön lopullisia polkumyyntitulleja, joiden suuruus vaihteli 1,2 prosentista 21,7 prosenttiin, sellaisten Japanista peräisin olevien kuulalaakerien tuonnin osalta, joiden suurin ulkohalkaisija oli yli 30 millimetriä. NTN:n valmistamiin tuotteisiin kohdistettiin näin ollen 3,2 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli ja Koyo Seikon valmistamiin tuotteisiin 5,5 prosentin suuruinen tulli.

32. Sen jälkeen kun neuvosto oli todennut yhteisön kyseisen teollisuudenalan aseman olevan heikko huolimatta asetuksella N:o 1739/85 käyttöön otetuista tulleista, [25] se päätteli, että oli pelättävissä, että kyseiselle teollisuudenalalle aiheutuisi uudelleen vahinkoa, jos voimassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet poistettaisiin, [26] ja otti käyttöön uusia toimenpiteitä.

24 — Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista peräisin olevien kuulalaakerien ja kartiorullalaakerien tuonnissa 24 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1739/85 (EYVL L 167, s. 3).

25 — Riidanalaisen asetuksen 26. ja 32. perustelukappale.

26 — Riidanalaisen asetuksen 39. perustelukappale.

33. Riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Asetuksen (ETY) N:o 1739/85 1 artiklassa käyttöön otettuja lopullisia tulleja muutetaan edellä täsmennettyjen tuotteiden osalta seuraavien säännösten mukaisesti:

1) Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa maahan CN-koodiin 8482 10 90 kuuluvia, Japanista peräisin olevia kuulalaakereita, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä.

2) Prosentuaalisena osuutena tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnasta ilmaistu polkumyyntitulli vahvistetaan 13,7 prosentiksi (Taric-lisäkoodi 8677), paitsi jos seuraavat yritykset ovat valmistaneet nämä tuotteet, jolloin sovelletaan jäljempänä esitettyä polkumyyntitullia:

— —

— NTN Corporation, Osaka 11,6 prosenttia."

Tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely

34. Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (jäljempänä FEBMA) pyysi 27.12.1988 perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan perusteella, että Japanista peräisin olevien kuulalaakerien tuonnille asetettuja polkumyyntitulleja tarkasteltaisiin uudelleen, koska se katsoi olosuhteiden muuttuneen sen jälkeen, kun lopulliset polkumyyntitullit oli otettu käyttöön asetuksella N:o 1739/85.

35. Komissio katsoi, että tässä pyynnössä esitettiin riittävästi näyttöä, jotta uudelleentarkastelun aloittaminen oli perusteltua, ja se määräsi 30.5.1989 tutkimuksen aloitettavaksi. Koska lopulliset tullit olivat rauenneet viiden vuoden määräajan päätyttyä, komissio julkaisi 30.5.1990 ilmoituksen,[27] jossa se ilmoitti, että voimassa olleet toimenpiteet jäisivät perusasetuksen 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti voimaan, kunnes uudelleentarkastelun tulos olisi selvillä.

36. Neuvosto antoi riidanalaisen asetuksen, jolla NTN:ään sovellettava polkumyyntitulli korotetaan 11,6 prosenttiin, 28.9.1992, jolloin tutkimus oli kestänyt 41 kuukautta *eli toukokuusta 1989 syyskuuhun 1992.*

27 — Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkamista koskeva ilmoitus 90/C 132/06 (EYVL C 132, s. 5).

37. NTN ja Koyo Seiko nostivat tuolloin 20.12.1992 ja 13.1.1993 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteet, joilla ne vaativat riidanalaisen asetuksen 1 artiklan kumoamista.

38. FEBMA hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia asiassa T-63/94, NTN vastaan neuvosto. Komissio ja FEBMA hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia asiassa T-165/94, Koyo Seiko vastaan neuvosto.

39. NTN ja Koyo Seiko vaativat asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan kumoamista siltä osin kuin siinä asetettiin niille polkumyyntitulli, ja neuvoston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Neuvosto, jota FEBMA ja komissio tukivat, vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta hylkäämään kanteen ja velvoittamaan kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

40. NTN ja Koyo Seiko vetosivat kanteidensa tueksi eri perusteisiin: neuvosto ei niiden mukaan ollut näyttänyt toteen yhteisön teollisuudelle aiheutuvaa vahinkoa eikä määritellyt oikein voimassa olevien toimenpiteiden raukeamisen mahdollisia vaikutuksia. Se oli niiden mielestä syyllistynyt myös harkintavallan väärinkäyttöön. Ne vetosivat myös siihen, että jos uudelleentarkastelu olisi saatettu päätökseen kohtuullisessa ajassa, yhteisön toimielimet eivät olisi voineet todeta mitään vahinkoa aiheutuneen. Lopuksi ne väittivät, että riidanalaisessa asetuksessa otettiin käyttöön joustava polkumyyntitulli, jolla rikottiin perusasetusta. [28]

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio

41. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka ryhmitteli eri perusteet uudelleen kahdeksi perusteeksi, kumosi yksityiskohtaisella tuomiolla riidanalaisen asetuksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä otettiin kantajien osalta käyttöön polkumyyntitulli. Se hyväksyi kantajien väitteet ja katsoi yhtäältä, ettei neuvosto ollut näyttänyt toteen perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vahinkoa, ja toisaalta, että neuvosto oli rikkonut saman asetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdassa säädettyä määräaikaa.

Muutoksenhaku

42. Komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, palauttamaan asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi ja velvoittamaan NTN:n ja Koyo Seikon korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 — Valituksenalaisen tuomion 26 ja 27 kohta.

43. NTN ja Koyo Seiko (jäljempänä muutoksenhakuasian vastapuolet) vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin pysyttää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion, hylkää valituksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Toissijaisesti, siltä varalta, että valituksenalainen tuomio kumottaisiin, Koyo Seiko vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin se koskee Koyo Seikoa.

44. NSK Ltd ja sen eurooppalaiset tytäryhtiöt (jäljempänä NSK), jotka on hyväksytty valituksen käsittelyn yhteydessä väliintulijoiksi tukemaan muutoksenhakuasian vastapuolten vaatimuksia, vaativat yhteisöjen tuomioistuinta hyväksymään NTN:n ja Koyo Seikon vaatimukset ja vahvistamaan, että riidanalaisen asetuksen 1 artiklan kumoaminen koskee myös niitä.

45. Viimeksi mainitun vaatimuksen osalta on täsmennettävä, että koska nämä osapuolet eivät ole nostaneet perustamissopimuksen 173 artiklan kolmannen kohdan mukaisessa määräajassa kumoamiskannetta niitä koskeneesta yksittäispäätöksestä, joka sisältyi riidanalaiseen asetukseen, kyseinen päätös pysyy voimassa ja sitoo niitä. [29] Kyseisen lopulliseksi tulleen päätöksen vaikutuksia ei siis voida riitauttaa nyt käsiteltävän valituksen yhteydessä.

46. EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan neljännessä kohdassa määrätään lisäksi seuraavaa: "Väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia."

47. Yhteisöjen tuomioistuin on kyseisen määräyksen perusteella todennut 14.2.1996 antamassaan määräyksessä, että "koska [NSK] ei ole nostanut kumoamiskannetta, sen väliintulo-oikeuksia on rajoitettava siten, että se voi ainoastaan tukea muutoksenhakuasian vastapuolten vaatimuksia". [30]

48. Neuvosto ei ole jättänyt kirjallisia huomautuksia. Se on kuitenkin ilmoittanut tukevansa kaikkia komission vaatimuksia ja perusteita.

49. FEBMA jätti 10.10.1995 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemuksen. Koska se oli ollut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa pidetyn käsittelyn asianosainen, se saattoi olla väliintulijana vain yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 115 artiklan 1 kohdan perusteella, jossa määrätään seuraavaa: "Jokainen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa pidetyn käsittelyn asianosainen voi antaa valitukseen vastineen kahden kuukauden kuluessa valituksen tiedoksi antamisesta. Tätä määräaikaa ei voida pidentää." Tämä tiedoksi antaminen tapahtui 24.7.1995.

29 — Ks. mm. asia C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf, tuomio 9.3.1994 (Kok. 1994, s. I-833, 13 kohta).

30 — Asia C-245/95 P, komissio v. NTN Corporation, väliintulo II, määräys 14.2.1996 (Kok. 1996, s. I-559, 9 kohta).

FEBMA:lle vastineen esittämiseen annettu määräaika, jota pidennettiin työjärjestyksen 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti pitkien etäisyyksien vuoksi, päättyi 2.10.1995.

50. Yhteisöjen tuomioistuin totesi näin ollen 14.2.1996 annetussa määräyksessään, että FEBMA oli menettänyt puhevaltansa olla väliintulijana nyt käsiteltävässä muutoksenhakuasiassa. [31]

53. Asianosaiset, jotka komission tapaan ovat nyt käsiteltävässä asiassa jo nimenneet Luxemburgiin asiamiehensä, eivät voi myöskään vedota yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen liitteessä II olevaan 1 artiklaan, jossa määrätään seuraavaa: "Jollei asianosaisilla ole vakituista kotipaikkaa Luxemburgin suurherttuakunnassa, määräaikoja pidennetään pitkien etäisyyksien perusteella seuraavasti: — Belgian kuningaskunnan osalta: kaksi päivää — — ."

54. Koyo Seiko päättelee tämän perusteella, että komissio on menettänyt puhevaltansa, koska se on hakenut muutosta kahden kuukauden ja kahden päivän kuluttua tuomion tiedoksiantamisesta.

II Valituksen tutkittavaksi ottaminen

51. Koyo Seiko väittää vastineessaan, [32] että komission valitus on jätettävä tutkimatta.

52. Sen mukaan komissio ei näet ole jättänyt valitustaan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan mukaisesti "kahden kuukauden kuluessa sen päätöksen tiedoksiantamisesta, jota vastustetaan".

55. Yhteisöjen tuomioistuin on mielestäni jo ratkaissut tämän kysymyksen asiassa komissio vastaan BASF ym. 15.6.1994 antamassaan tuomiossa, [33] jossa oli kyse samasta ongelmasta, katsoessaan, että "— — komission hyväksi oli luettava valituksen jättämistä varten kaksi ylimääräistä päivää, joista määrätään määräaikojen pidentämisestä pitkien etäisyyksien vuoksi tehdyssä päätöksessä — — (yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen liitteessä II oleva 1 artikla) sellaisten henkilöiden osalta, joiden vakituinen kotipaikka on Belgiassa". [34]

56. Nyt käsiteltävässä asiassa valituksenalainen tuomio on annettu komissiolle tiedoksi 10.5.1995. Koska komissio on jättänyt valituskirjelmänsä 12.7.1995 eli kaksi kuukautta

31 — Komissio v. NTN Corporation, väliintulo I (Kok. 1996, s. I-553).

32 — Vastineen 3—6 kohta.

33 — Asia C-137/92 P, komissio v. BASF ym., tuomio 15.6.1994 (Kok. 1994, s. I-2555).

34 — Edellisessä alaviitteessä mainitun tuomion 42 kohta.

ja kaksi päivää myöhemmin, se on noudattanut määräyksiä.

57. Koyo Seikon esittämä oikeudenkäyntiväite on siis hylättävä.

III Valittajan esittämien perusteiden käsittely

Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee perusasetuksen 14 ja 15 artiklaan sisältyvän vahingon käsitteen väärää tulkintaa

58. Komissio väittää ensimmäisessä kaksiosaisessa valitusperusteessaan, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tulkinnut oikein perusasetuksen 14 ja 15 artiklaan sisältyvää vahingon käsitettä. On ensinnäkin selvitettävä, tulkitsiko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahingon käsitettä oikein uudelleentarkastelun osalta. Toiseksi on selvitettävä, onko tässä yhteydessä otettava huomioon markkinoiden kysynnän vähentymisestä aiheutunut vahinko.

Ensimmäinen osa: vahingon käsite uudelleentarkastelun osalta

59. Komissio väittää, [35] että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se sovelsi perusasetuksen 4 artiklaan sisältyviä perusteita arvioidessaan uudelleentarkastelun — kyseisen asetuksen 14 ja 15 artiklassa säädetyn menettelyn — osalta vahingon olemassaoloa. [36]

60. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että "vaikka perusasetuksessa on säännöksiä uudelleentarkastelun aloittamisen edellytyksistä, se ei kuitenkaan sisällä erityisiä säännöksiä vahingosta, jonka olemassaolo on näytettävä toteen voimassa olevia tulleja muuttavassa asetuksessa", [37] ja päätteli tästä, että "koska vahingon määrittämisestä perusasetuksen 14 ja 15 artiklan mukaisessa uudelleentarkastelussa ei ole erityisiä säännöksiä, voimassa olevia polkumyyntitulleja muuttavassa asetuksessa täytyy tämän menettelyn aikana näyttää toteen perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisen vahingon olemassaolo". [38]

35 — Valituksen 12—31 kohta.
36 — Valituksenalaisen tuomion 30—116 kohta.
37 — Valituksenalaisen tuomion 58 kohta.
38 — Valituksenalaisen tuomion 59 kohta.

61. Komission mukaan perusasetuksen 4 artiklaa voidaan soveltaa ainoastaan alkuperäisessä tutkimuksessa.

62. Komissio väittää, että kyseisen asetuksen teleologinen tulkinta johtaisi ratkaisuun, joka on täsmälleen päinvastainen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu. Sen mukaan perusasetuksen säännösten tehokas vaikutus ei näet toteutuisi, jos niissä säädetystä alkuperäistä tutkimusta ja uudelleentarkastelua koskevien erillisten menettelyjen järjestämisestä ei olisi mitään oikeudellisia seurauksia.

63. Komissio väittää, että "uudelleentarkastelussa sovellettava arviointiperuste ei siis ole se, onko yhä olemassa vahinkoa, vaan se, ilmenisikö vahinkoa, jos polkumyyntitulli poistettaisiin, ja kyetäänkö sovellettavalla toimenpiteellä estämään polkumyynti tai poistamaan vahinko", [39] ja että perusasetuksen 13 ja 14 artiklasta seuraa, että uudelleentarkastelun tavoitteena on oltava "todeta, ovatko toimenpiteet yhtä tarpeellisia ja riittäviä polkumyynnillä aiheutetun vahingon poistamiseksi". [40] Se päättelee tästä, että "on arvioitava, millainen tilanne olisi, jos toimenpiteet eivät olisi voimassa, ja pääteltävä erityisesti, *aiheutuisiko* polkumyynnistä *uudelleen* vahinkoa". [41]

64. Muutoksenhakuasian vastapuolten mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut oikeaa perustetta, *eli perusasetuksen 4 artiklassa tarkoitetun vahingon tai vahingon uhan olemassaoloa.*

65. Vahingon uudelleenilmenemisen käsite ei niiden mukaan ole merkityksellinen, koska kyse on käsitteestä, joka on "keksitty" käsiteltävää asiaa varten, sillä yhteisön oikeussäännöissä ei koskaan ole viitattu siihen. Kyseinen käsite ei siis perustu oikeussääntöjen tulkintaan vaan niiden "uudelleenkirjoittamiseen". [42] Ne väittävät lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käsitteli riittävästi vahingon uudelleenilmenemistä koskevaa kysymystä tulkitessaan vahingon uhan käsitettä.

66. Ne väittävät lopuksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi ensimmäisen kanneperusteen neuvoston tekemien useiden tosiseikkoja koskeneiden virheiden vuoksi. Yhteisöjen tuomioistuin ei voi kyseenalaistaa tätä arviota, koska se ei ole oikeuskysymys, joten valitusperuste on hylättävä.

67. Viimeksi mainitun väitteen osalta on täsmennettävä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiä perusteluja, jotka koskevat sen arviointia siitä, että neuvosto toteutti toimenpiteet virheellisten tai harhaanjohtavien toteamusten perusteella, voida

39 — Valituksen 23 kohta.

40 — Valituksen 24 kohta.

41 — Valituksen 25 kohta, kursivointi tässä.

42 — NTN:n ja Koyo Seikon vastineen 15 kohta.

tutkia yhteisöjen tuomioistuimessa. Tällainen arviointi kuuluu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

68. Perustamissopimuksen 168 a artiklassa määrätään, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan ensimmäisessä kohdassa täsmennetään tämän rajoituksen osalta ne perusteet, joihin valituksessa voidaan nojautua ja jotka ovat: "yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta puuttuva toimivalta, asian käsittelyssä yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut oikeudenkäyntivirhe, joka on hakijan etujen vastainen tai yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut yhteisön oikeuden rikkominen". Yhteisöjen tuomioistuin on päätellyt tästä, että "valituksessa voidaan nojautua ainoastaan perusteisiin, joiden mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut väärin oikeussääntöjä, eikä tosiseikkojen arviointia koskeviin perusteisiin — —". [43]

69. Katson lähinnä kolmesta syystä, että toisin kuin komissio väittää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut oikein perusasetuksen 14 ja 15 artiklaan sisältyvää vahingon käsitettä.

70. *Ensinnäkin* kyseisen asetuksen yleisestä rakenteesta seuraa, että kun lainsäätäjä *antaa oikeussäännön, määrittelee sitä tai eriyttää sitä*, se ilmaisee sen *nimenomaisesti ja selvästi*. Kuten olen todennut, [44] se on myös yksi tämän asetuksen tavoitteista.

71. Menettelyä koskevista säännöistä lainsäätäjä mainitsee neljännessä, kahdeksannessa ja kymmenennessä perustelukappaleessa, [45] että on suotavaa, "että normaaliarvon määrittämistä koskevat *säännöt esitetään selkeästi* ja riittävän *yksityiskohtaisesti*"; "*määrittää* riittävän *tarkasti* tapa, jolla vientituen määrä on määritettävä"; "*vahvistaa menettelyt* sen mahdollistamiseksi, että yhteisön tuottajien puolesta toimiva henkilö, joka katsoo itselleen aiheutuneen tai voivan aiheutua vahinkoa polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvasta tuonnista, voi tehdä asiasta valituksen — —".

72. Tiettyjen käsitteiden määrittelystä säädetään seitsemännessä, yhdeksännessä ja neljännessätoista perustelukappaleessa, [46] että "olisi *määriteltävä selkeästi ilmaisu* 'polkumyyntimarginaali'"; "vaikuttaa aiheelliselta *selvittää tietyt tekijät, jotka voivat olla hyödyksi vahingon määrittämisessä*" ja että "sekaannusten välttämiseksi olisi *täsmennettävä ilmaisujen 'tutkimus' ja 'menettely' käyttöä* tässä asetuksessa".

43 — Ks. mm. asia C-283/90 P, Vidrányi v. komissio, tuomio 1.10.1991 (Kok. 1991, s. I-4339, 12 kohta).

44 — Tämän ratkaisuehdotuksen 21 kohta.

45 — Kursivointi tässä.

46 — Kursivointi tässä.

73. Kun yhteisön lainsäätäjä pyrkii korostamaan, että on eriytettävä menettelyä koskevia sääntöjä tai käsitteitä toisistaan, se ilmaisee sen myös selvästi. Niinpä 14. perustelukappaleen sanamuodossa *erotetaan* käsitteet "tutkimus" ja "menettely" toisistaan, koska siinä todetaan, että perusasetuksessa pyritään myös välttämään kyseisiä käsitteitä koskevia "sekaannuksia". Samoin menettelyä koskevassa 27. perustelukappaleessa mainitaan *erityiset määräajat* uudelleentarkastelun osalta.

74. Tämä täsmennys osoittautuu oikeaksi tarkasteltaessa itse perusasetuksen rakennetta.

75. Niinpä silloin, kun alkuperäisessä tutkimuksessa tai uudelleentarkastelussa on sovellettava erityisiä menettelysääntöjä, perusasetuksen artikloissa säädetään tästä selvästi ja täsmällisesti.

76. Tällainen sääntö on asiavaltuutta koskeva sääntö. Perusasetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään alkuperäisen tutkimuksen osalta seuraavaa: "Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka yhteenliittymä, joka ei ole oikeushenkilö, joka toimii [sellaisen] yhteisön tuottajan puolesta[,] joka katsoo polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin aiheuttavan tai uhkaavan aiheuttaa vahinkoa toiminnalleen, voi tehdä kirjallisen valituksen." * Uudelleentarkastelun osalta asiavaltuus annetaan perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan sen sijaan jäsenvaltioille, komissiolle tai sille, jonka etua asia koskee.

77. Samalla tavoin perusasetuksen 14 artiklassa, jossa vahvistetaan noudatettavat menettelysäännöt, mainitaan sekä otsikossa että sisällössä nimenomaisesti, että menettely koskee ainoastaan uudelleentarkastelua.

78. On kuitenkin todettava, ettei riidanalaisessa asetuksessa eikä perusasetuksessa määritellä käsitettä vahingon "uudelleenilmeneminen", jota olisi erityisesti sovellettava uudelleentarkastelun yhteydessä.

79. Tutkimusta koskevien säännösten osalta voidaan todeta, että sen lisäksi, ettei käsitteitä "alkuperäinen tutkimus" ja "uudelleentarkastelu" ole mainittu perusasetuksen johdanto-osassa ja että ne on mainittu vain erittäin poikkeuksellisesti itse säännöksissä, [47] lainsäätäjä ei missään vaiheessa totea pyrkivänsä laatimaan eri tilanteita koskevia täsmällisiä ja erilaisia sääntöjä.

* Lainausta on korjattu hakasuluissa olevin osin yhteisöjen tuomioistuimessa, koska asetuksen suomenkielinen käännös on epätarkka.

47 — Ainoastaan 16 artiklassa mainitaan käsite "alkuperäinen tutkimus", kun taas käsitettä "uudelleentarkastelu" ei käytetä kertaakaan. Sen sijaan käsite "tutkimus" mainitaan 7, 10, 12, 13 ja 14 artiklassa.

80. Tämän vuoksi yhtäältä perusasetuksen 7 artikla on otsikoitu "Tutkimuksen aloittaminen ja sen kulku", ilman että olisi millään muulla tavoin täsmennetty, minkätyyppistä tutkimusta se koskee, ja toisaalta kyseisen säännöksen sisällä käytetään ainoastaan käsitettä "tutkimus", ilman että missään vaiheessa mainittaisiin, onko kyse alkuperäisestä tutkimuksesta vai uudelleentarkastelusta.

81. Samoin perusasetuksen 14 artiklan 2 kohdassa, joka koskee yksinomaan uudelleentarkastelua, viitataan tutkimuksen osalta kyseisen asetuksen 7 artiklaan, jota on sovellettava alkuperäisessä tutkimuksessa. Yhteisön lainsäätäjä on tällä nimenomaisella viittauksella ilmaissut, että "alkuperäisen" tutkimuksen ja "uudelleentarkastelun osalta" on noudatettava samoja sääntöjä.

82. Käsitettä "vahingon uudelleenilmeneminen" ei ole missään vaiheessa nimenomaisesti mainittu, eikä sitä myöskään käytetä perusasetuksessa.

83. Ainoastaan käsite "vahinko" [48] mainitaan kyseisen asetuksen johdanto-osassa, ja säädöksessä itsessään täsmennetään yksinomaan käsitteitä "vahinko" [49] ja "vahingon uhka". [50]

84. Mainitun asetuksen 14 artiklassa, jossa vahvistetaan menettelysäännöt, joita on noudatettava uudelleentarkastelun yhteydessä, ei viitata "vahingon" käsitteeseen eikä "vahingon uhan" käsitteeseen ja vielä vähemmän "vahingon uudelleenilmenemisen" käsitteeseen. Siinä ainoastaan todetaan, että uudelleentarkastelu on tarpeen, jos jäsenvaltio, komissio tai se, jonka etua asia koskee, "esittää *riittävän näytön olosuhteiden muuttumisesta* niin, että uudelleentarkastelu on perusteltua". [51]

85. Komissio vetoaa tähän vahingon olemassaoloa koskevan maininnan puuttumiseen väittäessään, ettei kyseisen asetuksen 14 ja 15 artiklan mukaisen uudelleentarkastelun yhteydessä tarvitse esittää näyttöä perusasetuksen 4 artiklassa tarkoitetun vahingon olemassaolosta. Se lisää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätynyt väärään ratkaisuun päättäessään asiasta toisin. [52] Jos näet yhteisön toimielimiltä edellytettäisiin tällaista näyttöä uudelleentarkastelun yhteydessä *ilman sovellettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden huomioon ottamista*, tämä tarkoittaisi, että toteutetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet poistettaisiin heti niiden tultua voimaan, koska kyseisten toimenpiteiden nimenomaisena tarkoituksena on estää vahinko. [53]

86. Mielestäni on täysin loogista, ettei kyseisessä säädöksessä viitata vahingon käsitteeseen. Toisin kuin komissio näyttää implisiittisesti väittävän, uudelleentarkastelussa annetaan yhteisön toimielimille mahdollisuus

48 — Ks. yhdeksäs, yhdestoista ja yhdeksästoista perustelukappale.

49 — 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13 ja 15 artikla.

50 — 4, 10, 12 ja 15 artikla.

51 — 14 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, kursivointi tässä.

52 — Valituksen 29 kohta.

53 — Valituksen 29 kohta.

ryhtyä uusiin suojatoimenpiteisiin polkumyyntiä vastaan ja tämän lisäksi myös, kuten perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdassa täsmennetään, mahdollisuus kumota tai poistaa alun perin käyttöön otetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet. Tämä on syy siihen, että toisin kuin 5 artiklassa, [54] kyseisen asetuksen 14 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa annetaan kaikille, joiden etua asia koskee ja jotka voivat esittää näyttöä muuttuneista olosuhteista, mahdollisuus esittää uudelleentarkastelua koskeva pyyntö.

87. Olosuhteiden muuttuminen voi tarkoittaa paluuta normaaleihin liiketapoihin, mikä *voisi olla perusteena alun perin* käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kumoamiselle tai poistamiselle, [55] mutta myös polkumyynnin jatkumista ja jopa tilanteen pahenemista tietyllä alalla ja siitä johtuvaa vahinkoa, mikä johtaisi uusien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottamiseen. [56]

88. Tämän vuoksi perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa säädetään jälkimmäisen tilanteen osalta seuraavaa: "Jos asianosainen, jonka etua asia koskee, osoittaa, että toimenpiteen päättyminen aiheuttaisi *uudelleen vahinkoa tai vahingon uhan*, komissio ryhtyy toimenpiteen uudelleentarkasteluun." [57]

89. *Toiseksi* on todettava, että GATT-sopimukset ja polkumyynnin ehkäisemistä koskeva koodi, joiden valossa perusasetusta on tulkittava, [58] vahvistavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmät.

90. Vaikka polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin 5 artiklan otsikko on "*Vireillepano ja sen jälkeinen tutkimus*", alkuperäisen tutkimuksen ja myöhemmän tutkimuksen kulkua koskevat säännöt ovat samat.

91. Polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin 5 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa määrätään näet seuraavaa:

"1. Tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi voidaan panna yleensä vireille asianomaisen tuotannonalan tekemän tai sen puolesta tehdyn kirjallisen pyynnön perusteella. Pyynnön on sisällettävä riittävää todistusaineistoa

a) polkumyynnistä;

54 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 76 kohta.

55 — Perusasetuksen 14 artiklan 3 kohta.

56 — Perusasetuksen 15 artiklan 3 kohta.

57 — Kursivointi tässä.

58 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 12 ja 13 kohta.

b) *tämän koodin mukaan tulkitusta Yleissopimuksen VI artiklan tarkoittamasta vahingosta* ja

c) polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syyyhteydestä.

Milloin asianomaiset viranomaiset erityisissä olosuhteissa päättävät panna tutkimuksen vireille ilman pyyntöä, on tutkimusta jatkettava ainoastaan, mikäli on riittävää todistusaineistoa kaikista edellä kohdissa a—c mainituista seikoista.

2. *Tutkimuksen vireillepanon yhteydessä ja sen jälkeen* polkumyyntiä ja sen aiheuttamaa vahinkoa koskevaa todistusaineistoa on tutkittava samanaikaisesti. Polkumyyntiä sekä vahinkoa koskevaa todistusaineistoa on arvosteltava samanaikaisesti ainakin

a) päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta ja

b) sen jälkeen tutkimuksen aikana viimeistään siitä päivämäärästä alkaen, jolloin tämän koodin määräysten mukaisesti väliaikaisia toimenpiteitä aikaisintaan voidaan soveltaa, lukuun ottamatta artiklan 10 kohdassa 3 mainittuja tapauksia, joissa viranomaiset hyväksyvät viejien tekemän pyynnön.

3. Hakemus on hylättävä ja tutkimus keskeytettävä heti kun asianomaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, ettei ole olemassa riittävää todistusaineistoa joko polkumyynnistä tai vahingosta, joka oikeuttaisi jatkamaan asiaa koskevia tutkimuksia. Polkumyyntitapaukset, joissa polkumyyntimarginaali tai polkumyynnin alaisen tuonnin todellinen tai odotettavissa oleva määrä tai vahinko on vähäinen, on välittömästi keskeytettävä." [59]

92. Myös polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin 3 artiklasta, joka koskee vahinkoa, käy ilmi, että vahinko tai vahingon uhka on määriteltävä samojen perusteiden mukaan riippumatta tutkimuksen tavoitteesta — *eli onko kyseessä "tutkimuksen aloittaminen" vai "myöhempi tutkimus"*.

93. *Kolmanneksi* yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa Rima Eletrometalurgia vastaan neuvosto 7.12.1993 antamassaan tuomiossa, että "tutkimuksen aloittamisen edellytyksenä

59 — Kursivointi tässä.

ovat aina riittävät todisteet polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta vahingosta, olipa kyse polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta tai polkumyyntitullien käyttöönottoa koskevan asetuksen uudelleentarkastelusta". [60]

94. Yhteisöjen tuomioistuin ei käsittääkseni ole tarkoittanut rajoittaa asiassa Rima Eletrometalurgia vastaan neuvosto antamansa tuomion vaikutuksia eikä varsinkaan tuomion 16 kohdan ulottuvuutta kyseiseen tapaukseen liittyneeseen erityiseen tilanteeseen, vaan se on tarkoittanut, että kyseinen tulkinta on yleisesti sovellettava.

95. Tuomion 16 kohtaa on mielestäni arvioitava asiassa Neotype Techmashexport vastaan komissio ja neuvosto [61] ja asiassa Sermes [62] 11.7.1990 annettujen tuomioiden valossa. Kyseisten tuomioiden tarkastelu riittää osoittamaan, etteivät asiaan Rima Eletrometalurgia vastaan neuvosto liittyneet erityiset seikat ole millään tavoin vaikuttaneet ulottuvuuteen, joka siinä annetulle ratkaisulle on haluttu antaa.

96. Ensin mainitussa asiassa oli kyse lopullisen tullin käyttöönottamisesta uudelleentarkastelun päätteeksi, [63] ja yhteisöjen tuomioistuin sovelsi edellä mainitun asetuksen N:o 2176/84 [64] 4 artiklan 2 kohtaa, joka koskee perusteita, jotka on otettava huomioon arvioitaessa vahingon olemassaoloa alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä, ja antoi sovellettavuudeltaan yleisen ratkaisun, jonka mukaan "maahantuotujen sähkömoottorien markkinaosuuden pienentymisestä, johon Neotype on vedonnut, on todettava, että asetuksen N:o 2176/84 4 artiklan 2 kohdan mukaan vahingon tutkimiseen on sisällyttävä yhdessä kaikki sellaiset tekijät, joista mikään tai useampi yhdessä ei välttämättä muodosta vahingon arvioinnin ratkaisevaa perustetta". [65] Yhteisöjen tuomioistuin on siis katsonut, että vahingon käsitettä on arvioitava samoin perustein alkuperäisessä tutkimuksessa ja tutkimuksessa, joka on aloitettu uudelleentarkastelua koskevan pyynnön perusteella.

97. On korostettava, että asetuksen N:o 2423/88 4 artiklan 2 kohta on sanamuodoltaan täysin sama kuin asetuksen N:o 2176/84 4 artiklan 2 kohta.

98. Jälkimmäisessä asiassa neuvosto antoi asetuksen N:o 2176/84 14 artiklassa tarkoitetun uudelleentarkastelun päätteeksi asetuksen, jolla otettiin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli sellaisten standardisoitujen monivaihesähkömoottorien maahantuon-

60 — Asia C-216/91, Rima Eletrometalurgia v. neuvosto, tuomio 7.12.1993 (Kok. 1993, s. I-6303, 16 kohta).

61 — Yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990 (Kok. 1990, s. I-2945).

62 — Asia C-323/88, Sermes, tuomio 11.7.1990 (Kok. 1990, s. I-3027).

63 — Ks. em. asia Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomion 6—9 kohta.

64 — Kyseinen asetus, joka oli voimassa asian tosiseikkojen tapahtuma-aikana, on kumottu ja korvattu asetuksella N:o 2423/88 (ks. tämän ratkaisuehdotuksen 20 kohta).

65 — Em. asia Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomion 50 kohta.

nissa, joiden teho oli vähintään 0,75 kW ja enintään 75 kW ja jotka olivat peräisin Itä-Euroopan eri maista ja Neuvostoliitosta. Sermes-yhtiö, jolta oli vaadittu kyseisen asetuksen perusteella polkumyyntitulleja sähkömoottorien maahantuonnista, vetosi siihen, etteivät yhteisön toimielimet olleet näyttäneet toteen, että yhteisön tuottajille oli aiheutunut asetuksen N:o 2176/84 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vahinkoa [66] kyseisen tuonnin vuoksi. Yhteisöjen tuomioistuin antoi ratkaisunsa uudelleentarkastelun osalta ja katsoi, että "on todettava, että perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaan yhteisölle aiheutunutta vahinkoa koskevaan tutkimukseen on sisällyttävä yhdessä kaikki sellaiset tekijät, joista mikään tai useampi yhdessä ei välttämättä muodosta vahingon arvioinnin ratkaisevaa perustetta". [67]

99. Edellä esitetyistä huomautuksista käy ilmi, että jotta voitaisiin arvioida uudelleentarkastelun yhteydessä, seuraisiko aikaisemmin käyttöön otetun polkumyynnin vastaisen toimenpiteen päättymisestä uudelleen vahinkoa tai vahingon uhkaa, on sovellettava perusasetuksen 4 artiklassa säädettyjä perusteita. Näin ollen ei voida hyväksyä ensimmäisen valitusperusteen ensimmäistä osaa, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tehnyt oikeudellisen virheen soveltaessaan vahingon käsitettä.

66 — Em. asia Sermes, tuomion 26 kohta.

67 — Em. asia Sermes, tuomion 27 kohta.

Toinen osa: mahdollisuus ottaa uudelleentarkastelun yhteydessä huomioon taloudellinen taantumakausi vahingon uhkaa määriteltäessä

100. Komissio [68] väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, ettei neuvosto voinut uudelleentarkastelun yhteydessä vedota yhteisön kuulalaakeriteollisuudessa vallinneeseen taantumakauteen osoittaakseen vahingon uhan olemassaolon. [69]

101. Katson aikaisempien selvitysten ja tekemieni päätelmien perusteella, [70] että kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut, [71] neuvosto ei voi ottaa tällaista seikkaa pätevästi huomioon rikkomatta perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan viimeistä virkettä, jonka mukaan "muiden tekijöiden, kuten muuten kuin polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin määrän tai tuontihintojen taikka kysynnän vähentymisen aiheuttamaa vahinkoa, joka yksin tai yhdessä muiden tekijöiden kanssa myös vaikuttaa haitallisesti yhteisön tuotantoon, *ei saa pitää polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin aiheuttamana*". [72]

68 — Valituksen 30 kohta.

69 — Valituksenalaisen tuomion 97 kohta.

70 — Ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa.

71 — Valituksenalaisen tuomion 98 kohta.

72 — Kursivointi tässä.

102. On siis pääteltävä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on menetellyt perustellusti katsoessaan, että vahinko on uudelleentarkastelun yhteydessä määriteltävä niiden tekijöiden perusteella, jotka on lueteltu tyhjentävästi perusasetuksen 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa.

103. Edellä esitetyn perusteella totean, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt oikeudellisia virheitä.

Toinen valitusperuste, joka koskee perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdassa tutkimukselle säädetyn määräajan rikkomista

104. Vaikuttaa siltä, [73] että komissio vaatii toisessa perusteessaan yhteisöjen tuomioistuinta toissijaisesti kumoamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion, *mutta ainoastaan siinä tapauksessa, että* myös asetuksen N:o 2849/92 1 artikla on kumottu perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan rikkomisen perusteella erikseen tarkasteltuna.

105. Mielestäni valituksenalaisen tuomion perusteluista seuraa, että jo *pelkästään* ensimmäisen valitusperusteen hylkääminen merkitsee, että *asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan kumoaminen voidaan pysyttää* siltä osin kuin asetuksessa määrätään polkumyyntitulli muutoksenhakuasian vastapuolille.

106. Valituksenalaisessa tuomiossa näet todetaan ensimmäisen valitusperusteen käsittelyn päätteeksi, että "[n]äiden seikkojen perusteella ja otettaessa lisäksi huomioon —— toteamusten harhaanjohtavuus ja epätäsmällisyys, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että ei voida sulkea pois sitä, että neuvosto ei olisi päätynyt vahingon uhan olemassaoloon, jos edellä tutkittuja aineellisia ja oikeudellisia virheitä ei olisi ollut", [74] ja päätellään tämän perusteella, että *"[t]ästä syystä kantajien vaatimuksia on pidettävä perusteltuina ja riidanalainen asetus on niitä koskevilta osin kumottava"*. [75]

107. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa toisen perusteen tutkittuaan, että "neuvosto ei ole kyennyt oikeudellisesti perustelemaan sitä, että uudelleentarkastelu olisi tässä tapauksessa saatettu päätökseen kohtuullisessa ajassa. Siten *myös perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan rikkomista koskeva kanneperuste on perusteltu*"; [76] tästä huolimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kuitenkaan tämän perusteella katso, että perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan rikkominen olisi myös hyväksyttävä peruste riidanalaisen asetuksen 1 artiklan kumoamiseksi, vaan että "*kaikesta edeltävästä seuraa*, että riidanalaisen asetuksen 1 artikla on kumottava siltä osin kuin

73 — Huomautukset, joita komissio on esittänyt toisen valitusperusteen tueksi, eivät ole kovin selkeitä (ks. mm. komission huomautusten 5, 7, 8 ja 32 kohta).

74 — Valituksenalaisen tuomion 115 kohta.

75 — Sama kohta, kursivointi tässä.

76 — Tuomion 124 kohta, kursivointi tässä.

se koskee kantajia, *ilman että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tarvitsisi lausua muista* kantajien esittämistä kumoamis*perusteista tai määrätä* Koyo Seikon asiassa T-165/94 pyytämiä *asian selvittämistoimia*". [77]

108. Tästä syystä katson, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tehnyt nimenomaisia päätelmiä riidanalaisen asetuksen pätevyydestä tai pätemättömyydestä perusasetuksen 7 artiklan rikkomisen perusteella. Toisen valitusperusteen käsittely on siis tarpeetonta.

109. Käsittelen kuitenkin toissijaisesti toisen perusteen, jotta asia tulisi tutkituksi tyhjentävästi.

110. Todettakoon, ettei yhteisöjen tuomioistuin ole koskaan antanut ratkaisua perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdassa säädetyn määräajan noudattamatta jättämisen seurauksista, vaikka tällaista ratkaisua on pyydetty edellä mainituissa asioissa Continentale Produkten-Gesellschaft [78] ja Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliakon ym. vastaan neuvosto.

111. Julkisasiamiehet Darmon [79] ja Tesauro [80] ovat olleet sitä mieltä, ettei perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan noudattamatta jättämisen välttämättä pidä johtaa automaattisesti asetuksen kumoamiseen. Yhteisöjen tuomioistuimen ei kuitenkaan kyseisissä asioissa tarvinnut käsitellä tätä kysymystä, koska se ei katsonut, että kyseisten tutkimusten kesto olisi ollut kohtuuttoman pitkä.

112. Yhdyn Darmonin ja Tesauron käsitykseen lähinnä kahdesta syystä.

113. Ensinnäkään yhteisön oikeussäännöissä ja kansainvälisissä oikeussäännöissä tutkimuksen kestolle asetettu vuoden määräaika ei ole kiinteä.

114. Perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä säädetään ainoastaan, että "[t]utkimus on *tavallisesti* lopetettava vuoden kuluessa menettelyn aloittamisesta". [81] Adverbin "tavallisesti" käyttö lieventää verbin "lopetettava" loppuosan pakottavaa merkitystä ja korostaa sitä, ettei määräaika ole pakottava.

77 — Tuomion 125 kohta, kursivointi tässä.

78 — Asia 246/87, Continentale Produkten-Gesellschaft, tuomio 12.5.1989 (Kok. 1989, s. 1151).

79 — Em. asia Continentale Produkten-Gesellschaft, ratkaisuehdotuksen 10 kohta.

80 — Em. asia Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliakon ym. v. neuvosto, ratkaisuehdotuksen 9 kohta.

81 — Kursivointi tässä.

115. Myös polkumyynnin ehkäisemistä koskevan koodin 5 artiklan 5 kohdassa määrätään, että "[t]utkimukset on saatettava loppuun, *poikkeustapauksia lukuun ottamatta*, vuoden kuluessa niiden vireillepanosta". [82] Kansainvälisissä säännöissä ei kuitenkaan täsmennetä, mitä "poikkeustapauksilla" tarkoitetaan. Siten niissä jätetään toimivaltaisille viranomaisille tiettyä harkintavaltaa tutkimuksen määräajan osalta.

116. Toiseksi perusasetuksessa ja polkumyynnin ehkäisemistä koskevassa koodissa ei kummassakaan missään kohdassa viitata määräajan noudattamatta jättämisestä aiheutuviin seuraamuksiin.

117. Yhteisöjen tuomioistuin on ensimmäisen toteamuksen perusteella katsonut, ettei kyseisten epätäsmällisten sanamuotojen perusteella voida katsoa perusasetuksen 7 artiklassa säädetyn määräajan olevan pakottava vaan ainoastaan ohjeellinen. [83]

118. Koska yhteisöjen tuomioistuin on todennut, ettei perusasetuksen 7 artiklan sanamuodon epätäsmällisyyden vuoksi voida katsoa siinä säädetyn määräajan olevan pakottava, katson ensi arviolta, että koska säännöksessä ei mainita mitään seuraamuksista, yhteisöjen tuomioistuin ei voi *tulkita* sen tarkoittavan, että toimivaltaisten toimielinten — muutoin asianmukaisesti toteutetun menettelyn päätteeksi — tekemän lopullisen päätöksen kumoaminen olisi perusteltu seuraamus tutkimukselle asetetun määräajan noudattamatta jättämisestä, kun tätä noudattamatta jättämistä tarkastellaan erikseen.

119. Ehdottamani tulkinta noudattaa myös periaatetta, jonka tietyt jäsenvaltiot ovat esittäneet ja jonka mukaan seuraamuspresumptiota ei ole olemassa. Kyseinen periaate on mielestäni nyt käsiteltävässä asiassa välttämätön seuraus yhteisön oikeusjärjestyksessä tunnustetusta oikeusvarmuuden yleisestä periaatteesta.

120. Koska yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että kyseinen määräaika on vain ohjeellinen, määräajan noudattamatta jättämistä ei voida rinnastaa perustamissopimuksen 173 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuun "olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen".

121. Kaiken edellä esitetyn perusteella totean, ettei riidanalaisen asetuksen kumoaminen voi olla asianmukainen seuraamus pelkästään perusasetuksen 7 artiklan rikkomisesta.

82 — Kursivointi tässä.

83 — Yhteisöjen tuomioistuin on vakiintuneesti todennut näin (ks. mm. tuomiot, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on maininnut valituksenalaisen tuomion 119 kohdassa).

IV Oikeudenkäyntikulut

122. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisön toimielinten ja yksityisten välisissä riita-asioissa. Tämän vuoksi valittajana oleva komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ratkaisuehdotus

123. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) hylkää valituksen ja

2) velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.